

Kancelaria SIMPLEX adwokat Maciej Tomczuk

ul. Południowa 13, 66-500 Strzelce Krajeńskie

NIP: 898-200-77-45 ★ tel. +48 79 47 48 999 ★ adw.maciej.tomczuk@tlen.pl

RAO/1510.2.2019

Strzelce Krajeńskie, dnia 2 lipca 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wielkopolskim
za pośrednictwem

Rady Gminy Lubiszyn

Pl. Jedności Robotniczej 1

66-433 Lubiszyn

Urząd Gminy Lubiszyn	
24. 07. 2019	
Nr	0.5080
liczba załączników	
Podpis	<i>Wolę</i>

Skarżący:

Piotr Stasielowicz, PESEL: 67052812656,

adres: ul. Złota 9, 66-415 Różanki,

zastępowany przez adwokata Macieja Tomczuka,

ul. Południowa 13, 66-500 Strzelce Krajeńskie.

Organ stanowiący:

Rada Gminy Lubiszyn,

Pl. Jedności Robotniczej 1, 66-433 Lubiszyn.

Zaskarżony akt prawa miejscowego:

Uchwała Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017

w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym

na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn

(Dz. Urz. Woj. Lub. z 21.04.2017 r., poz. 1041).

SKARGA

NA AKT PRAWA MIEJSCOWEGO

- Uchwałę Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017

w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym

na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn

(Dz. Urz. Woj. Lub. z 21.04.2017 r., poz. 1041).

Działając w imieniu Skarżącego, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, którego uwierzytelniony odpis przedkładałam w załączeniu, w oparciu o treść przepisów art. 3 § 2 pkt. 5, art. 50 § 2, art. 52 § 4, art. 53 § 2 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako „P.p.s.a.”) oraz w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (dalej jako „u.s.g.”), w ich brzmieniu obowiązującym do dnia 01.06.2017 r., niniejszym wnoszę skargę na akt prawa miejscowego - Uchwałę Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017 w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn (Dz. Urz. Woj. Lub. z 21.04.2017 r., poz. 1041, dalej jako „Uchwała” lub „zaskarżona Uchwała”).

Wskazany powyżej akt prawa miejscowego zaskarżam w całości, podnosząc następujące zarzuty:

- 1) sprzeczność zaskarżonej Uchwały z treścią art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (t.j. w Dz. U. z 2018 r., poz. 799, dalej jako „P.o.ś.”), który to przepis zastrzega uprawnienie do wprowadzania zakazów takich jak objęty zaskarżoną Uchwałą do wyłącznej kompetencji właściwej rady powiatu, a ponadto wymaga precyzyjnego ustalenia przesłanek ustanowienia takiego zakazu, w tym wykonania specjalistycznych badań, które w realiach niniejszej sprawy nie zostały przeprowadzone;
- 2) sprzeczność zaskarżonej Uchwały z treścią art. 40 ust. 1 i 3 u.s.g., albowiem:
  - a) kompetencja rady gminy do stanowienia na tej podstawie prawnej przepisów porządkowych ma charakter subsydiarny, tzn. istnieje jedynie w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach bezwzględnie obowiązujących, a przypadek taki z uwagi na treść art. 116 ust. 1 P.o.ś. i kompleksowe uregulowanie tam kwestii ustanawiania zakazów objętych Uchwałą, nie zachodzi w realiach niniejszej sprawy;
  - b) kompetencja rady gminy do stanowienia na tej podstawie prawnej przepisów porządkowych istnieje jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne dla osiągnięcia ściśle określonych celów - ochrony życia lub zdrowia obywateli lub dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, i to pod warunkiem, że nie jest możliwa skuteczna ochrona tychże dóbr na gruncie istniejących unormowań ustawowych lub innych przepisów powszechnie obowiązujących, a z tego rodzaju sytuacją nie mamy do czynienia w realiach niniejszej sprawy.

*****

Z uwagi na powyższe zarzuty, na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a. w zw. z art. 94 ust. 1 u.s.g. wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej Uchwały w całości.

Na podstawie art. 200, art. 205 § 2 oraz art. 209 P.p.s.a. wnoszę ponadto o zasądzenie od Rady Gminy Lubiszyn na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi, w tym kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu sądownoadministracyjnym – według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

Dnia 30 marca 2017 r. została podjęta uchwała Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017 w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn. Przedmiotowym aktem prawa miejscowego organ stanowiący wprowadził adresowany powszechnie (do nieoznaczonego kręgu adresatów) zakaz używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarze wodnym jeziora Marwicko w miejscowości Wysoka, obowiązujący od maja do końca września każdego roku, z wyjątkiem jednostek, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania zbiorników wodnych. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego z dnia 21.04.2017 r. pod pozycją nr 1041 i weszła w życie po upływie 14 dni, tj. dnia 5.05.2017 r.

Dowód: - wydruk zaskarżonej Uchwały.

Na wstępie podnieść należy, że z uwagi na datę podjęcia zaskarżonej Uchwały do procedowania w przedmiocie stwierdzenia jej nieważności należy stosować przepisy art. 52-54 P.p.s.a. oraz przepis art. 101 ust. 1 u.s.g. w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie nowelizacji z dnia 1.06.2017 r. (por. wyrok NSA z dnia 28.08.2018 r., II OSK 1624/18, Legalis nr 1860722). Oznacza to w szczególności, że skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego na akt prawa miejscowego winna być poprzedzona wezwaniem organu stanowiącego do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 4 P.p.s.a. w brzmieniu sprzed 1.06.2017 r.), skarżący winien wykazać swój interes prawny w zaskarżeniu aktu (art. 101 ust. 1 u.s.g. w brzmieniu sprzed 1.06.2017 r.), zaś skarga winna być wniesiona najdalej w terminie 60 dni od daty wniesienia wezwania (art. 53 ust. 2 P.p.s.a. w brzmieniu sprzed 1.06.2017 r.).

Czyniąc zadość powyższemu, w imieniu Skarżącego wskazuję w tym miejscu, że w dniu 21.05.2019 r. (data nadania) wystosowane zostało do organu stanowiącego stosowne wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Ponieważ organ stanowiący nie udzielił

odpowiedzi na powyższe wezwanie, termin 60 dni do wniesienia skargi upływa z dniem 20.07.2019 r., który to dzień przypada jednakowoż w sobotę, a zatem termin ulega z mocy art. 83 § 2 i 3 P.p.s.a. przedłużeniu i upływa z końcem dnia 22.07.2019 r., przy czym wystarczające jest nadanie pisma w tymże dniu w polskiej placówce operatora wyznaczonego (Poczty Polskiej). Skarga została zatem wniesiona w przepisany terminie.

Dowód: - kopia wezwania do usunięcia naruszenia prawa z dowodem jego nadania w dniu 21.05.2019 r.

Wykazując interes prawny w zaskarżeniu Skarżący podnosi, że ustanowiony mocą zaskarżonej Uchwały zakaz narusza wynikające z konstytucyjnie zagwarantowanych wolności i swobód obywatelskich (art. 31 ust. 3 w zw. z art. 47 Konstytucji RP) uprawnienie Skarżącego do realizowania aktywności pozazawodowej poprzez uprawianie sportów motorowodnych. Skarżący posiada stosowne uprawnienia patentowe (patent motorowodny), do celu realizowania pasji korzysta z wód jeziora Marwicko z uwagi na jego korzystne uwarunkowania geograficzne i geofizyczne. Zaskarżona uchwała, statując ustanowiony w niej zakaz, ingeruje wprost w sferę uprawnień Skarżącego. Co więcej, przed Sądem Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim, II Wydział Karny pod sygn. akt II W 853/18 toczy się postępowanie w sprawie o wykroczenie z art. 54 Kodeksu wykroczeń, zarzucone Skarżącemu w związku z naruszeniem zakazu ustanowionego zaskarżoną Uchwałą. Interes prawny w zaskarżeniu istnieje zatem po stronie Skarżącego także z tej przyczyny, że ewentualne stwierdzenie nieważności Uchwały oddziaływać będzie bezpośrednio na kwestię odpowiedzialnością za zarzucone Skarżącemu wykroczenie – odpadnie podstawa ukarania wobec uchylenia ze skutkiem *ex tunc* normy sankcjonowanej, ewentualnie zaistnieje podstawa do wzruszenia zapadłego orzeczenia skazującego (art. 147 § 2 P.p.s.a.).

Dowód: - kopia wyroku nakazowego z dnia 15.01.2019 r., sygn. akt II W 853/18 wraz z kopią wniosku o ukaranie.

Skarga niniejsza zmierza zatem do zakwestionowania zaskarżonej Uchwały jako zapadłej z naruszeniem wskazanych na wstępie przepisów bezwzględnie obowiązującego prawa, co stosownie do treści art. 147 § 1 P.p.s.a. daje podstawę do uwzględnienia skargi i wyeliminowania zaskarżonej Uchwały w całości z obrotu prawnego.

Uzasadniając powyższe stanowisko, podnieść należy w pierwszej kolejności, iż zaskarżona Uchwała podjęta została na podstawie art. 40 ust. 3 u.s.g., który w dacie podjęcia uchwały stanowił, że w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe,

jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Analiza treści normatywnej podstawy podjęcia zaskarżonej Uchwały oraz wypowiedzi judykatury na gruncie art. 40 ust. 3 u.s.g. prowadzi jednak do wniosku, iż rada gminy może wydawać przepisy porządkowe w zasadzie wyłącznie w sytuacjach o charakterze nadzwyczajnym i doraźnym. W szczególności przepisy porządkowe nie mogą stwarzać trwałego, niezmiennego elementu gminnego porządku prawnego wprowadzając stałe nakazy czy zakazy określonego zachowania się. Przepisy te wydawane są w celu przeciwdziałania nagle pojawiającym się zagrożeniom życia, zdrowia, porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Wydawanie tych przepisów może mieć miejsce w sytuacjach niecierpiących zwłoki, wymagających natychmiastowej reakcji, co oznacza, że zagrożenie jest tego rodzaju, że nie ma czasu na uchwalenie ustawy. Pojęcie niezbędności, o którym mowa w art. 40 ust. 3 u.s.g. obejmuje sytuację, gdy chodzi o konkretne, jednostkowe i bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia, porządku lub spokoju, którego nie da się przeczłonyć przez wydanie w późniejszym czasie trwalszych przepisów prawnych.

Co więcej, przepis art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) nie może być pojmowany rozszerzająco. Na jego podstawie rada gminy może w drodze przepisów porządkowych ustanawiać nakazy i zakazy, ale tylko takie, których niezbędność wiąże się z potrzebą zapewnienia ochrony określonych, w powołanym przepisie wartości, zagrożonych konkretną sytuacją faktyczną zaistniałą na terenie gminy. Trzeba także podkreślić, że przepisy porządkowe należą do prawa lokalnego i nie można przy ich pomocy likwidować braków ustawodawstwa obowiązującego na terenie całego kraju lub likwidować zagrożeń mających znaczenie ogólnokrajowe. W każdym zaś razie przepisy porządkowe wydane na podstawie art. 40 ust. 3 u.s.g. nie mogą być stanowione w sytuacji, w której dane zagadnienie jest uregulowane w zakresie odrębnych przepisów ustawowych, co wynika wprost z hierarchii aktów normatywnych wynikającej z Konstytucji RP.

Orzecznictwo sądownoadministracyjne wielokrotnie wypowiadało się w zakresie dopuszczalności stanowienia przez rady gmin określonych zakazów lub nakazów w oparciu o normę kompetencyjną z art. 40 ust. 3 u.s.g. Podkreśla się, że przysługujące radzie gminy kompetencje w zakresie stanowienia przepisów porządkowych nie mogą być wykorzystywane do bieżącego zarządzania na danym obszarze, ale wyłącznie w celu przeciwdziałania realnym zagrożeniom wartości określonych w rzeczonym unormowaniu (por. wyrok NSA z dnia 3.12.2004 r., GSK 1132/04, Legalis nr 69979). Nie mogą one również wkraczać w materię już uregulowaną albo zastrzeżoną dla innych organów. Dlatego też nie można zakazać w ten sposób ogólnie używania środków pirotechnicznych na terenie gminy (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 18.05.2011 r., IV SA/Po 213/11, Legalis nr 435245), czy też ogólnie zakazać handlu okrężnego (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 15.02.2005 r., III SA/Wr 625/04, Legalis nr 68358).

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy podnieść zatem należy, iż ustanowiony zaskarżoną Uchwałą ogólny zakaz używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarze wodnym jeziora Marwicko w miejscowości Wysoka, obowiązujący od maja do końca września każdego roku, z wyjątkiem jednostek, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania zbiorników wodnych, nie spełnia materialnych przesłanek dekodowanych z przepisu art. 40 ust. 3, w szczególności nie spełnia kryterium niezbędności, nadzwyczajności oraz subsydiarności gminnych przepisów porządkowych.

Nie można również racjonalnie uznać, że ustanowienie takiego właśnie zakazu jest niezbędne dla osiągnięcia ściśle określonych celów - ochrony życia lub zdrowia obywateli lub dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, oraz że nie jest możliwa skuteczna ochrona tychże dóbr na gruncie istniejących unormowań ustawowych lub innych przepisów powszechnie obowiązujących. W prawodawstwie powszechnym istnieją bowiem zarówno przepisy dotyczące zasad uprawiania sportów motorowodnych, przepisy dotyczące żeglugi śródlądowej, prowadzenia pojazdów mechanicznych w przestrzeni publicznej, jak i powiązane z nimi przepisy sankcjonujące ewentualne naruszenia reguł postępowania z dobrem prawnym. Wprowadzenie kwestionowanego zakazu mocą zaskarżonej Uchwały nie realizuje zatem celów ani w zakresie ochrony życia lub zdrowia obywateli, ani też nie jest konieczne dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, gdyż stan ten można osiągnąć poprzez zapewnienie przestrzegania już istniejących przepisów bezwzględnie obowiązującego prawa.

Podkreślenia wymaga również, że zaskarżona Uchwała jako akt prawa miejscowego nie spełnia również kryteriów natury kompetencyjnej, ponieważ odnosi się bezpośrednio do materii nie tylko uregulowanej w odrębnej ustawie, ale wprost zastrzeżonej przez przepis tejże ustawy do kompetencji innego organu stanowiącego. Zgodnie bowiem z art. 116 ust. 1 P.o.ś. to rada właściwego powiatu, w drodze uchwały i z pewnymi zastrzeżeniami, może ograniczać lub zakazywać używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. W tym zakresie zatem zaskarżona Uchwała w sposób jawny sprzeczna jest zarówno z hipotezą art. 40 ust. 3 u.s.g., jak i jednocześnie narusza wyznaczony bezwzględnie obowiązującym przepisem art. 116 ust. 1 P.o.ś. podział kompetencji między organami stanowiącymi jednostek samorządu terytorialnego. Akt normatywny podjęty poza sferą kompetencji danej jednostki stanowiącej jest bezwzględnie nieważny. Zwrócić również należy uwagę na fakt, iż zapis § 3 zaskarżonej Uchwały w sposób oczywisty naśladuje (powtarza) unormowanie art. 116 ust. 4 P.o.ś., z czego wywieść można świadomość lokalnego prawodawcy w zakresie istnienia regulacji ustawowej, w przestrzeń której wkraczają postanowienia zaskarżonej Uchwały.

Jedynie na marginesie i wyłącznie uzupełniająco podnieść również należy, iż kompetencja właściwej rady powiatu do ustanawiania ograniczeń lub zakazów w oparciu o treść art. 116 ust. 1 P.o.ś. także nie ma charakteru dyskrecjonalnego, lecz w każdym razie powinna zostać poprzedzona ustaleniami (poprzez przeprowadzenie stosownych badań), czy na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych znajdujących się na terenie danego powiatu panują odpowiednie warunki akustyczne, czy też nie (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 23.03.2016 r., II SA/Go 889/15, Legalis nr 1432561). Z oczywistych względów w realiach sprawy tego rodzaju ustalenia nie zostały poczynione przez poruszający się poza sferą własnych kompetencji organ stanowiący – Radę Gminy Lubiszyn.

*****

Biorąc pod uwagę powyższe zaskarżona Uchwała jako podjęta z naruszeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa o charakterze kompetencyjnym i materialnoprawnych jest dotknięta sankcją nieważności. Stąd też wniesienie niniejszej skargi, zważywszy interes prawny Skarżącego, stało się konieczne, zaś sformułowane na jej wstępie zarzuty i wnioski są w całości uzasadnione. W tym stanie rzeczy, w imieniu i na rzecz Skarżącego, wnoszę jak w *petitum* skargi.

Maciej Tanczuk
adwokat

Załączniki:

- uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa,
- dowody z dokumentów powołane w skardze,
- odpis skargi z załącznikami.

Gorzów Wielkopolski, dnia 29.03.2019 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Niżej podpisany Piotr Stasielowicz (PESEL: 67052812656)

upoważnia adwokata Macieja Tomczuka

do zastępowania w sprawie:

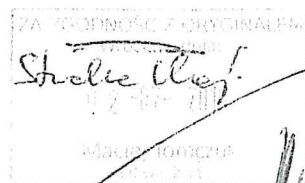
uchwały Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30.03.2017r.

nr XXV/179/2017 - przed wszystkim sędziom, organom,

we wszystkich trybunałach i instancjach.

Stasielowicz P.

Piotr Stasielowicz

**UCHWAŁA NR XXV/179/2017
RADY GMINY LUBISZYN**

z dnia 30 marca 2017 r.

w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn

Na podstawie art.40 ust.3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446) uchwała się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zakaz używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarze wodnym jeziora Marwicko w miejscowości Wysoka.

§ 2. Zakaz obowiązuje od maja do końca września każdego roku.

§ 3. Zakaz, o którym mowa w § 1 nie dotyczy jednostek pływających, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania zbiorników wodnych.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lubiszyn.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Eugeniusz Leśniewski

KANCELARIA SIMPLEX
ADWOKAT MACIEJ TOMCZUK

UL. POŁUDNIOWA 13, 66-500 STRZELCE KRAJEŃSKIE ❖❖❖ + 48 79 47 48 999

Strzelce Krajeńskie, dnia 19/07/ 2019 r.

Rada Gminy Lubiszyn
Pl. Jedności Robotniczej 1
66-433 Lubiszyn

WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA

dotyczy: *uchwały Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017 w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn (Dz. Urz. Woj. Lub. z 21.04.2017 r., poz. 1041).*

Działając w imieniu Pana Piotra Stasielowicza, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, którego uwierzytelniony odpis przedkładałam w załączeniu, w oparciu o treść art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 52-54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 01.06.2017 r., niniejszym wzywam Radę Gminy Lubiszyn do usunięcia naruszenia prawa – poprzez podjęcie uchwały uchylającej w całości uchwałę Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30 marca 2017 r. nr XXV/179/2017 w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn (Dz. Urz. Woj. Lub. z 21.04.2017 r., poz. 1041), pod rygorem skierowania skargi na przedmiotową uchwałę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z żądaniem stwierdzenia jej nieważności.

UZASADNIENIE

Dnia 30 marca 2017 r. Rada Gminy Lubiszyn podjęła uchwałę nr XXV/179/2017 w sprawie zakazu używania jednostek pływających z napędem motorowym na obszarach wodnych na terenie Gminy Lubiszyn. Przedmiotową uchwałą organ stanowiący wprowadził zakaz używania tychże jednostek na obszarze wodnym jeziora Marwicko w miejscowości Wysoka, obowiązujący od maja do końca września każdego roku, z wyjątkiem jednostek, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania zbiorników wodnych. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego z dnia 21 kwietnia 2017 r. pod pozycją 1041 i weszła w życie po upływie 14 dni, tj. dnia 5 maja 2017 r.

Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że mój Mocodawca w ramach konstytucyjnie zagwarantowanych wolności i swobód obywatelskich (art. 31 ust. 3 w związku z art. 47 Konstytucji RP) realizuje swoją aktywność pozazawodową poprzez uprawianie sportów motorowodnych, do czego posiada stosowne uprawnienia patentowe, i do tego celu korzysta ze zbiornika wodnego jeziora Marwicko, położonego na terenie Gminy Lubiszyn, a to z uwagi na korzystne uwarunkowania geograficzne i geofizyczne odnośnego jeziora.

Kwestionowana uchwała, statuując określony w jej treści zakaz, ingeruje wprost w sferę wskazanych powyżej swobód obywatelskich mojego Mocodawcy. Oznacza to, że mój Mocodawca posiada legitymację w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do żądania wyeliminowania przedmiotowej uchwały z obrotu prawnego, skoro istnieje bezpośredni związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją, a zaskarżoną uchwałą, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienia (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5.06.2014 r., II SA/Go 178/14, Legalis nr 963418).

Podnieść dalej należy, że kwestionowana uchwała jako akt prawa miejscowego, do którego ustanowienia wymagane jest dla organu stanowiącego gminy jako jednostki samorządu terytorialnego wyraźne ustawowe upoważnienie (art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), została podjęta łącznie:

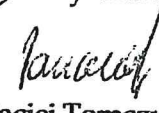
1) w sprzeczności z treścią art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, który zastrzega uprawnienie do wprowadzania zakazów objętych kwestionowaną uchwałą do wyłącznej kompetencji właściwej rady powiatu, a ponadto wymaga precyzyjnego ustalenia przesłanek ustanowienia takiego zakazu poprzez wykonanie specjalistycznych badań (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23.03.2016 r., II SA/Go 889/15), a także

2) w sprzeczności z treścią art. 40 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, albowiem kompetencja do stanowienia przez radę gminy tzw. przepisów porządkowych (a) istnieje jedynie „w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących”, co w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi z uwagi na treść przepisu ustawy powołanej w pkt. 1 powyżej, a ponadto (b) istnieje wyłącznie wtedy, gdy jest to niezbędne dla osiągnięcia ściśle określonych celów i pod warunkiem, że nie jest możliwa skuteczna ochrona wskazanych dóbr na gruncie istniejących unormowań ustawowych lub innych przepisów powszechnie obowiązujących, (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11.03.2010 r., II SA/Go 72/10), co w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi i nie zostało prawidłowo ustalone.

*****

Biorąc pod uwagę powyższe kwestionowana uchwała jako podjęta z naruszeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa o charakterze kompetencyjnym i materialnoprawnym jest dotknięta nieważnością. W tym stanie rzeczy skierowanie do Rady Gminy Lubiszyn niniejszego wezwania do usunięcia naruszenia prawa stało się konieczne, a sformułowane na wstępie żądanie uchylenia kwestionowanej uchwały pod rygorem złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim jest w całości usprawiedliwione.

Dla porządku wskazuję również, że przepisy art. 52-54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r. stosuje się nadal do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych przed tym dniem. Innymi słowy, skargi do sądu administracyjnego na akty podjęte albo czynności dokonane przez organy administracji po 1 czerwca 2017 r. powinny być poprzedzone wezwaniem organu do usunięcia naruszenia prawa, przy czym decydujące znaczenie dla procedury wniesienia skargi do sądu administracyjnego ma data podjęcia aktu lub dokonania czynności przez organ administracji (tak wyraźnie NSA w wyroku z dnia 28.08.2018 r., II OSK 1624/18, Legalis nr 1860722).

adwokat Maciej Tomczuk

Załączniki:

- uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa udzielonego przez Pana Piotra Stasielowicza.

Gorzów Wielkopolski, dnia 29.03.2019 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Niżej podpisany Piotr Stasielowicz (PESEL: 67052812656)

upoważnia adwokata Macieja Tomczuka

do zastępowania w sprawie:

uchwały Rady Gminy Lubiszyn z dnia 30.03.2017 r.

nr XXV/179/2017 - projekt uchylenia uchwały, organów,

we wszystkich trybunałach i instancjach.

Stasielowicz P.

Piotr Stasielowicz

Za zgodność

Z ORYGINAŁEM

Stawce Kufelstein die 19/04/2019r.

adwokat Maciej Tomczuk

[Signature]

POTWIERDZENIE N

(00)359007734934008765

przesyłki polecanej nr .....

NADAWCA: KANCELARIA SIMPLEX

ADWOKAT MARCEJ TOMIUK

ul. POLKOWIOWA 13

66-100 STRZELCE KRAJ.

kod pocztowy

miescowosc

ADRESAT:

RADA GMINY LUBISZYN

Pl. Jedności Polaków 1

66-433 LUBISZYN

kod pocztowy

miescowosc

Potwierdzenie doręczenia albo zwrotu

SMS/E-MAIL .....

Potwierdzenie odbioru

Priorytetowy

A B Gabaryt

Masa ..... kg 22 g

Oplata ..... 0 zł 50 gr

Na stronie <http://emonitoring.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej.

PP S.A. nr 11

Wydział Poligrafii PI Wrocław 2016

**WYROK NAKAZOWY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Gorzów Wielkopolski, dnia 15 stycznia 2019r

Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim II Wydział Karny w składzie:

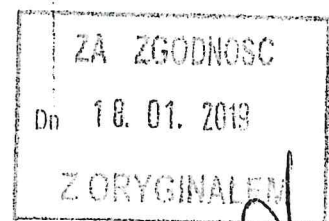
Przewodniczący: SSR Aleksandra Zygmund-Bogacz

po rozpoznaniu w postępowaniu nakazowym w dniu 15 stycznia 2019r. sprawy przeciwko:
Piotrowi Stasielowicz s. Romualda, Róży z domu Kąkol ur. 28 maja 1967 r. w Drezdenko
obwinionemu o to, że:

W dniu 03 września 2018r, na terenie Jeziora Marwicko gm. Lubiszyn wykroczył przeciwko
wydanym przepisom porządkowym tj. Uchwały nr XXV/179/2018 Rady Gminy Lubiszyn pływając
po jeziorze pojazdem wodnym o napędzie motorowym,
tj. o wykroczenie z art. 54 kw

orzeka:

- I. Obwinionego **Piotra Stasielowicza** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.54 k.w. wymierza mu karę grzywny w kwocie 200 (dwustu) złotych;
- II. Zwalnia obwinionego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Pouczenie:

1. Obwinionemu i oskarżycielowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 dni od doręczenia tego wyroku (506§1 kpk w zw. z art. 94§1 kpw).
2. Prezes Sądu odmawia przyjęcia sprzeciwu, jeżeli został on wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną (art. 506§2 kpk w zw. z art. 94§1 kpw).
3. W razie wniesienia sprzeciwu wyrok nakazowy traci moc; sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506§3 kpk w zw. z art.94§1 kpw).
4. Sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej (art. 506§5 kpk w zw. z art. 94§1 kpw).
5. Sąd rozpoznający sprawę po wniesieniu sprzeciwu nie jest związany treścią wyroku nakazowego, który utracił moc (art. 506§6 kpk w zw. z art. 94§1 kpw).
6. Wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto staje się prawomocny (art. 94 § 3 kpw) podlega wykonaniu, obwiniony zostanie wezwany do zapłaty zgodnie z treścią orzeczenia.

RSOW -407/18

Do Sądu Rejonowego
w Gorzowie Wlkp.
Wydział II Karny

WNIOSEK O UKARANIE
w postępowaniu zwyczajnym/przyspieszonym/
bez przeprowadzenia rozprawy)*

Wnoszę o ukaranie:

Imię i nazwisko **PIOTR STASIEŁOWICZ**

s/c **ROMULAD RÓŻA ZD. KĄKOL**

ur. **28.05.1967R** w **DREZDENKO** nr ewidencyjny PESEL **67052812656**

Nazwa, seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, organ wydający dokument
(w przypadku braku nr ewidencyjnego PESEL) **dane potwierdzone w KSIP**

Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP)**

zam.**66-415 Różanki ul. Złota 9**

miejsce zatrudnienia: **nie ustalono**

dochody-**nie ustalono**

stan majątkowy **nie ustalono**

stan rodzinny, liczba osób na utrzymaniu -**nie ustalono**

uprzednie kary za podobne przestępstwo lub wykroczenie (jeżeli oskarżyciel powołuje się na tę okoliczność)-
nie ustalono

**1. W dniu 03 września 2018r na terenie Jeziora Marwicko gm. Lubiszyn wykroczył przeciwko
wydanym przepisom porządkowym tj. Uchwały nr XXV/179/2018 Rady Gminy Lubiszyn
pływając po jeziorze pojazdem wodnym o napędzie motorowym.**

tj. za wykroczenie z art. 54 kw.

Wniosek o ukaranie rozpatrywany jest:

- 1) W postępowaniu ~~zwyczajnym/przyspieszonym~~
- 2) Na mocy art. 58 § 1 i 2 kpw, za zgodą obwinionego, którego wyjaśnienia w świetle zebranych dowodów oraz okoliczności popełnienia wykroczenia nie budzą wątpliwości wnoszę o (wskazać rodzaj i wymiar kary albo środka karnego, albo wniosek o odstąpieniu od wymierzenia kary lub środka karnego)-----

nie ustalono

Uwagi (np. odmowa przyjęcia mandatu karnego w kwocie)-----

WYKAZ DOWODÓW

Pokrzywdzony (podać imię i nazwisko):

1. -----

Świadkowie (podać imię i nazwisko):

1. Grzegorz Sapieryński

Inne dowody (np. opinie biegłych, szkice, wywiady, protokoły kontroli, itp.): notatka urzędowa k. nr 1, pokwitowanie odbioru k. nr 2, kopia uchwały(...) k. Nr 3, potwierdzenie odbioru k. nr 5, prot.przesłuchania świadka G. Sapieryński 6-7, prot.przesłuchania osoby co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie P.Stasielowicz k. nr 9-10, pouczenie osoby co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie k. nr 11, pouczenie obwinionego k. nr 12, kopia opinii prawnej k. nr 13

Zajęte przedmioty: -----

Materiały postępowania przygotowawczego/czynności wyjaśniających*) RSOW-407/18

n.o. KOMENDANT
Komisariat Policji II
w Gorzowie Wlkp.

(podpis organu Policji lub osoby upoważnionej)
nadkom. Magdalena Węgrzyn

ml. asp. Magdalena Kromulska

(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko osoby sporządzającej wniosek o ukaranie)

